

V Ě S T N Í K

Pro informaci svých Oblastních výborů
vydává Československá Národní Rada Americká

Čís.32.

* * * * *

1955.

1 8 8 6

1 9 1 8

Československá republika zrodila se - snad záměrnou hrou osudu - v den, na který připadá výročí dedikace americké sochy Svobody.

28.října 1886, po dokončení její stavby na základech staré námorní pevnosti na ostrůvku Bedloe's v new-yorském přístavu, byla socha Svobody odevzdána veřejnosti tehdejší prezidentem Spojených států Groverem Clevelandem.

O dvatřicet let později, 28.října 1918, byla v Praze, zástupci od jáma rakousko-maďarského osvobozených Čechů a Slováků, prohlášena a utvořena demokratická republika Československá.

Americká socha Svobody známá je po celém světě. Jeť ona symbolem oněch vysokých ideálů, na kterých národ ame-

rický vybudoval svůj blahobyt a svoji hospodářskou sílu. Jeť ona symbolem svobody a demokracie, po které touží lidstvo od nepaměti. A jako je americká socha Svobody majákem naděje pro miliony přistěhovalců, kteří v naší krásné zemi hledali a našli útočiště a záchranu, tak i republika Československá pod vedením svých zakladatelů, v čele s Tomášem G.Masarykem, proslavila se jako ostrov svobody a demokracie a jako nejspřádatelnější země střední Evropy.

Proto spojitost obou těchto výročí - dedikace americké sochy Svobody a zrození demokratické Československé republiky - budiž nám posilou k vytrvalému potírání nepřátel svobody a povzbuzením k větším obětím v našem úsilí o vysvobození trpícího národa ve staré vlasti z poroby komunistické !

Socha Svobody.

Americká socha Svobody věnována byla Spojeným státům národem francouzským jako projev přátelství. Zhotovil ji slavný alsaský sochař Frederic Auguste Bartholdi, jenž se narodil v městě Colmar, Alsasko, dne 2.dubna 1834 a zemřel v Paříži dne 4.října 1904. Jeho prací je též Bartholdi Fontana ve Washingtonu a socha, znázorňující příchod Lafayettea na břehy americké, která stojí na Union Square v New Yorku.

Socha Svobody zobrazuje ženu, držící vztýčenou pochodeň, v noci osvětlenou. Je sestavena z měděných plátů, 3/32 palce silných, kolem ocelové kostry, kterou navrhl Gustav Eifel, jenž postavil v Paříži po celém světě známou Eifelovu věž. Socha je vysoká 305 stop a jeden palec. Váží 225 ton. Stála \$ 250.000. Její podstavec, na základech pěticípé hvězdy staré pevnosti Wood, postavený penězi získanými sbírkou amerického lidu, vyžádal si nákladu \$ 200.000. K vrchu podstavce vede od země 167 schodů a uvnitř sochy až k hlavě dalších 168 schodů. Později zavedena byla i zdviž. Do hlavy sochy umístí se 30 až 40 osob. Do paže sochy až do pochodně, má však přístup jedině personál, obsluhující osvětlovací zařízení.

Bartholdi začal práci na soše v r.1874. Modelem byla mu jeho matka, Charlotte Beysser Bartholdiová. První studijní vzorek sochy měřil 4 stopy. Později vyhotovil vzorek větší, 36 stop vysoký, podle kterého pak budoval sochu po částech.

Ruka držící pochodeň byla vystavená na Centennialní výstavě ve Philadelphii v r. 1876. Odtud byla pak převezena do New Yorku a vystavena na zvláštním podstavci na Madison Square.

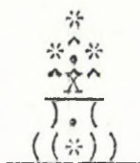
V den narozenin Jiřího Washingtona, 22.února 1877, na doporučení Bartholdiho, president Ruthford B. Hayes určil, v souhlase s kongresem ostrůvek Bedloe's za místo pro sochu.

Socha byla dohotovena 21.května 1884 a pak dne 4.července 1884

formálně odevzdána americkému vyslanci v Paříži, Levi P. Mortonovi předsedou Francouzsko-Americké Unie, Ferdinandem D. Lesseps-em.

Ve Spojených státech započato se stavbou podstavce dne 5. srpna 1885. Americký výbor pro stavbu podstavce získal sbírkou \$ 125.000. Když ale základní zdivo bylo již 15 stop vysoké, pokladna výboru byla vyčerpána. Věci ujal se Joseph Pulitzer, vydavatel listu The World v New Yorku a zahájil novou sbírku, která vynesla \$ 100.000. Na tuto sbírku přispělo celkem 200.000 jednotlivců. Socha byla tehdy již ve Spojených státech, přivezena v částech, ve 214 bednách, lodí Isere, která připlula do New Yorku z Rouen, Francie, v červnu 1885. Postavení sochy na Bedloe's ostrůvku si vyžádalo asi 130 dnů. První nýt do ocelové kostry sochy vražen byl 12. června a poslední 28. října 1886, kdy prezident Grover Cleveland, za přítomnosti sochaře Bartholdiho, zástupců kongresu a senátu, slavnostně odevzdal sochu Svobody veřejnosti.

Nyní v místnostech sochy a kolem ní bude vybudováno přístěhovalecké museum (American Museum of Immigration), v němž uschovány a vystavovány budou památky a doklady přínosu, kterým jednotlivé národní složky přistěhovačů přispěly k rozmachu Spojených států. Československá složka je ve výkonném výboru tohoto musea reprezentována Československou Národní Radou Americkou.

Krajané a 28. říjen.

V celé Americe je asi málo krajanů, kteří byli očitými svědky slavného 28. října jak tehdy probíhal v stověžaté matičce Praze před 37 léty. Mnoho povolaných per se od té doby už rozepsalo o tomto památném zrodu svobodného Československa, ale ani sebeskvělejší popis nemůže nahradit živé vzpomínky na tento den u těch, kteří jej sami v Praze prožívali. Byly to prostě chvíle nezapomenutelné, kdy sobě neznámí lidé na pražských ulicích navzájem se líbali, jásali, radovali a zpívali. Slovy není možno dobře popisovat a vystihnout to, čím tehdy srdce přetévalo a překypovalo.

Krajané Chicago zažilo alespoň přibližně něco podobného jako byl pražský 28. říjen už o celých pět měsíců napřed. Byl to pro naše Chicago nejslavnější den v jeho bohaté historii - den uvítání Tomáše G. Masaryka - den, který ve skutečnosti byl jakýmsi vyvrcholením osvobozené akce, neboť tehdy v květnu 1918 už i ti největší pessimisté musili vidět, že cíle, ke kterému krajané Amerika pracovala a za kterým její synové též na francouzském bojišti krváceli, bude dosaženo a stará vlast bude osvobozena.

Krajané Chicago už tehdy oné památné květnové neděle 1918 zahlédlo první paprsky vycházející svobody v staré vlasti, kde se

však v tuto dobu teprve začalo rozednívat. Jestliže si tedy zdejší pamětníci onoho slavného květnového dne v Chicagu dovedou v duchu zmnohonásobit onu slavnostní náladu a radost, kterou tenkrát prožívali, pak by si snad mohli učinit alespoň přibližnou představu o tom, co tenkrát - pět měsíců později 28.října prožívala Praha.

Dnes se rudí vládcové ve staré vlasti snaží zahltit památku na 28. říjen a na místo něho by rádi národu propašovali jako den prý skutečné svobody 9. květen, kdy vojáci rudé armády vtáhli s křížkem po funuse do Prahy, když se už tato sama před tím osvobodila; při čemž jediní Rusové, kteří Praze tenkrát pomohli, byli protikomunističtí Vlasovci. Tento podvod s 9.květnem se rudému režimu ovšem nikdy nepodaří, neboť náš lid doma si jej dovedl odhalit dříve než se zrodil v zrůdných mozcích dnešních dočasných vládců.

V Československu mohou slavit 28.říjen jen ve vzpomínkách, z nichž mohou čerpat duchovní posilu, že jim opět nezadržitelně vzejde onen druhý 28. říjen, na který toužebně čeká celý národ. My v krajanské Americe jsme přijali 28. říjen též za svůj národní svátek. V naší nové adoptované vlasti to ovšem může být náš krajan-ský svátek neoficiální, ale pro nás je stejně významný, jako jsou pro nás významné svátky ryze americké. Krajanská Amerika, pokud bude dýchat a žít, se 28. říjnu nikdy nezpronevěří, protože by se zpronevěřila sama sobě. Byla to krajanská Amerika, která Tomáši G.Masarykovi tak vydatně pomáhala k tomu, aby se v Praze mohl zrodit 28. říjen a dnes je to opět krajanská protikomunistická Amerika, která se snaží a usiluje v duchu svého slavného vůdce z první osvobozené akce, jemuž jsme letos na chicagské Midway dedikovali monumentální Poláškův pomník, aby v staré domovině nemusili dlouho čekat na svůj nový 28. říjen.

Je to dnes krajanská Amerika v čele s Čs.Národní Radou Americkou, která opět - už po třetí v jedné generaci - se při každé příležitosti snaží burcovat pozornost a svědomí svobodného světa na zemi Tomáše G.Masaryka, jejíž svoboda byla brutálně komunistickým pučem zašlápnuta. Zůstáváme-li věrni duchu 28. října, pak z toho pro nás svobodymilovné Američany čs.původu vyplývá mravní i národní povinnost, abychom podali pomocnou ruku tomuto úsilí Čs. Národní Rady Americké a všichni s ní spolupracovali k tomu, aby na Masarykovo Československo nebylo zapomenuto, až se bude hra o konečné uspořádání světa na světové šachovnici blížit k vítěznému ukončení pro ideály svobody a demokracie. Jestliže jako dobří Američané chceme, abychom si svobodu a demokracii zachovali v této naší zemi hvězdnaté vlajky, pak musíme spolupracovat k tomu, aby tyto ideály zvítězily i v porobených zemích za železnou oponou a v první řadě v naší staré vlasti - v Československu.

Schůze předsednictva.7. září 1955:

1) Podle zprávy výkonného tajemníka v uplynulé sezoně letních prázdnin většina Odboček neměla členskou schůzi. Proto není ani zpráv o činnosti. Podniky pořádaly: Amer.Sdružení Masaryk v Detroit a Západní Předměstí v Cicero.

2) Jednáno o návrhu místopř. Aloise Kopeckého, který doporučuje, aby Československá Národní Rada Americká udělila stipendium některému studentu z řad českoslov.uprchlíků. - Návrh jednomyslně schválen. Stipendium má být poskytnuto uprchlíku, jenž je posluchačem na některé americké universitě a vykazuje dobrý prospěch. Přednost má student, který si zvolil obor věd politických (Political Science). Na stipendium má být použito fondu Vojty Beneše, \$ 500.

3) Ve věci oslav výročí 28.října 1918, br.Kopecký se zmiňuje, že se obrátil na jistého televizního promotera, s nímž se osobně zná s dotazem, zda je možno umístit na celoamerické T.V. síti 5 až 15 minutový program bezplatně. Bylo mu řečeno, že se to dá zařídit, bude-li program zachycen na filmu. Letos ovšem je už na sestavení pěkného programu krátká doba. Snad se to dá uskutečnit v příštím roce. Chce se pokusit, zda letos by se dal provést alespoň pět minutový program na některé T.V.stanici v Chicagu. - Schůze zmocnila br. Kopeckého, aby věc zařídil jak nejlépe může.

4) American Museum of Immigration žádá o schválení resoluce k zahájení kampaně pro národní sbírku na vybudování a zařízení přístěhovalaického musea u sochy Svobody na Bedloe's ostrůvku. Kampaň započne oslavou 69. výročí dedikace sochy Svobody, dne 28. října. - Usneseno vyhovět.

5) American Czechoslovak Sport Club v New Yorku žádá o oznámku do památníku, který vydá k 30.výročí svého trvání. - Nemohlo být vyhověno, ježto jde o místní věc krajanského New Yorku.

6) Schváleno zakoupení dvou ocelových zánovních stojanů, o 5 přehradách, pro knihovnu úřadovny za cenu \$ 25.75.

7) Vzat na vědomí dopis státního departmentu ve věci Československé otázky v Bezpečnostní radě Spojených národů. Dopis byl uveřejněn v 31.čísle Věstníku.

12.října 1955:

1) President Spojených států, Dwight D.Eisenhower, byl ve svém prázdninovém sídle v Denver,Colorado, dne 24.září stížen srdečním záchvatem. Zpráva o jeho náhlém a vážném onemocnění rozrušila celý svět. Přivolaný specialista srdečních chorob,Dr.White, prohlásil, že ač zdravotní stav presidenta je povážlivý, doufá - nenastanou-li komplikace - že se president uzdraví. President je lčen ve vojenské nemocnici. Podle buletinů, vydaných o jeho zdravotním stavu, nebezpečí je již zažehnáno a pan president bude se

moci asi po Novém roce ujmout svých úkolů. Zatím ale potřebuje klid.-
Předsednictvo Československé Národní Rady Americké zvláštním přípisem vyslovilo prezidentu Eisenhowerovi přání brzkého a úplného uzdravení. -

2) K výročí 65.narozenin presidenta Dwight D.Eisenhowera Československá Národní Rada Americká vyzvala - cestou krajaňského tisku a rozhlasu - veřejnost, aby naši krajané při té příležitosti zaslali prezidentu blahopřání a připojili \$ 1 na Heart Fund, který vede výzkum pro léčbu nemocí srdce.

3) K letošnímu výročí 28.října zahájena úřadovnou z podnětu chicagského Oblastního výboru, tisková a rozhlasová akce o významu výročí Československé svobody. Ježto shodou okolností na 28.říjen připadá i 69.výročí postavení americké sochy Svobody, Oblastí a Odbočky Českoslov.Nár.Rady Americké byly vyzvány zvláštním přípisem, aby do své oslavy 28.října zahrnuly též vhodnou vzpomínku na vznik a význam sochy Svobody. K přípisu tomu byl připojen stručný popis sochy Svobody.

4) Schůze s povděkem vzala na vědomí, že na žádost, uveřejněnou v předešlém Věstníku, aby nám jeho čtenáři zasílali adresy krajanů, kterým doporučují zasílání Věstníku, byla dobrá odezva. Získáno 127 nových adres.

5) Usneseno, že obědu, který u příležitosti 69.výročí dne 28.října v Chicagu pořádá výbor pro American Museum of Immigration k zahájení národní sbírky, zúčastní se předsednictvo Českoslov.Nár.Rady Americké v plném počtu.

6) Čtena zpráva místopř.br. Andreje J.Valúška, jenž zasílá kopii inkorporačního certifikátu National Committee on Immigration and Citizenship. V tomto výboru, jenž si vzal za úkol studium přistěhovaleckých problémů a předpisů a usiluje o zliberalisování prováděcích nařízení, br. Valúšek zastupuje Českoslov.Nár.Radu Americkou.

7) Zpráva místopř. br.A.J.Valúška z výroční schůze National Conference on Citizenship, jež se konala v předposledním týdnu ve Washingtonu pod sponzorstvím departmentu spravedlnosti, vzata na vědomí.

8) American Immigration Conference v New Yorku žádá, aby Českosloven.Nár.Rada Americká přistoučila za jejího člena. Roční členský poplatek je \$ 100. - American Immigration Conference skládá se ze zástupců různých amerických národních organizací. Vedle ochrany přistěhovalců proti výstřelkům úředních činitelů organizace tato zabývá se též sociálními problémy přistěhovalců. - Vzhledem k tomu, že Českoslov.Nár.Rada Americká je zastoupena v National Committee on Immigration and Citizenship, kterou pro její legislativní činnost pokládá za důležitější, usneseno, vyžádat si od br.Valúška dobrozdání.

9) 28.říjen bude okázale oslaven v New Yorku a Clevelandu. V New Yorku, podle zprávy místopř.br. Andreje J.Valúška, City Center Opera předvede Smetanovu "Prodanou nevěstu", v níž jednu z

V životopisu tohoto muže čteme, že jeho otec pocházel z Příbramského kraje, byl povoláním krejčí, ale v Brazílii věnoval se zedničinně a pak stavitelství. Byl prý spolubudovatelem města Belo Horizonte, které je dnes hlavním městem státu Minas. Matka Julie Olivier, byla učitelkou. Otec zemřel ve věku poměrně mladém, takže matce připadl úkol výchovy syna, který pak vystudoval na lékaře a později založil si v Belo Horizonte vlastní kliniku. Lékařské povolání bylo mu však věcí vedlejší; hlavním jeho úsilím bylo uplatnit se v politice. Po brazilské revoluci v r.1930 zvolen byl poslancem, později v r.1939 starostou svého rodiště, Belo Horizonte. V r.1945 získal úřad guver-

nera státu Minas. Pro hospodářské a sociální povznesení svého státu vykonal mnoho dobra, což nesporně svědčí o jeho velkých schopnostech. Do presidentských voleb šel s heslem elektrisace měst a venkova, zlepšení dopravy a výživy, což jsou dnes nejbolestivější problémy Brazílie. Za presidenta byl zvolen na lístku strany sociálních demokratů a za podpory liberálů a komunistů... Americký tisk měl o tom podrobné zprávy. - Nikde jsme však nečetli, že by se Juscelian Kubíček sám hlásil k českému původu. Podobně nikde jsme nečetli, že by se Juscelian Kubíček někdy zúčastnil některého národního podniku našich brazilských krajanů. Naproti tomu jsme četli, že když před válkou konal cestu Evropou, navštívil Berlín a Vídeň a ani mu jen nenapadlo podívat se i do Československa do rodiště svého otce. Z veřejných jeho projevů máme dojem, že je nepřitelem našich Spojených států, které nazval "zemí kapitalistů a válečných štváčů" - a zapomněl, že byly to Spojené státy, kterých včasné finanční pomoc svého času zachránila Brazílii před hospodářským bankrotem. A k tomu všemu nejzajímavějším je, že jeho zvolení za presidenta Brazílie s největší radostí uvítal americký tisk - komunistů... Proto bude lépe hodnotit člověka ne podle jeho jména, nýbrž podle jeho skutků. Zdrženlivost v předčasné chvále není na škodu.

H A H
*** ($\frac{H}{V}$) ***
*

To jistě překvapilo Moskvu...

V žádné jiné zemi není život národa natolik spjat s osudem hlavy státu, jako je tomu v našich Spojených státech. Náš president není pouhým reprezentantem národa, nýbrž je i hlavou vlády, jejíž členy si sám dosazuje a mění a za všechnu činnost této vlády on sám je národu odpovědný. Je to ovšem velká zodpovědnost na bedrech jednoho muže, ale je to systém, který se osvědčil. Proto je i samozřejmé, že cokoliv se s presidentem, aneb kolem něho děje, vždy má odezvu a případné následky v lidu Spojených států. Barometrem takové odezvy bývá vždy finanční bursa. Účinek, kterým na bursu působilo vážné onemocnění presidenta Eisenhowera, byl mimořádně silný. Během jednoho dne - 26. září - new-yorská bursa zaznamenala opravdu úžasný pokles hodnoty cenných papírů, celkem o 16 bilionů. Do poloviny října ztráty na burse dostoupily, s menšími výkyvy, sumy devatenácti bilionů dolarů. Je to pokles ohromný, větší, než jakého byli jsme svědky za hospodářského krachu let třicátých, kdy podobná pohroma na burse vyvolala úpadek přes čtyři tisíce amerických bank. A přesto dnes tyto bursovní ztráty nezpůsobily žádnou paniku; celkový hospodářský život, výroba a zaměstnanost dělnictva tím nijak nebyla porušena...

Tato skutečnost jen potvrzuje, že hospodářský systém americký vlivem zkušeností, získaných v letech 1930-1932, stal se mnohem zdravější a odolnější, zejména proti náběhu spekulantů, kteří hledí těžit z každé situace, i z onemocnění presidenta. Kdysi dravý kapitalismus stává se kapitalismem demokratickým, v němž dnes zúčastněn je nejen podnikatel, nýbrž i dělník. V tomto faktu tkví síla a odolnost nového amerického kapitalismu. -

Jedním ze základních článků katechismu komunistů je, že americký kapitalismus je nepřitelem pracujícího lidu a proto nemá dlouhého trvání, prý sám se zničí. Nyní komunisti měli možnost se přesvědčit, jak bláhové jsou tyto jejich naděje a jak naprosto hloupá je ideologie komunismu vůbec.

* * * ^ ^ * * *

Výměna redaktorů

byla provedena v komunistickém plátku "Nová Doba" v polovině září. Dr. Jan Maršalka, jenž vedl redakci rok a půl, opustil již Chicago a nyní zdržuje se někde ve státu Connecticut. Jeho místo v Nové Době zaujal Karel Musil, bývalý tajemník I.W.O. t.zv. Slovenského robotnického spolku, kterážto organizace je pro svoji podvratnou činnost v úřední likvidaci.

Jan Maršalka pochází ze slovenských rodičů. Jeho otec byl pohrob-níkem v McKees Rocks u Pittsburghu, v Pennsylvanii. Vystudoval práva. Po nějakou dobu byl zaměstnán ve státním departmentu ve Washingtonu a pak přidělen americkému vyslanectví v Praze, kde se seznámil a oženil se svoji manželkou. Odtud byl vyslán k americkému velvyslanectví v Moskvě. Pro své komunistické sklony byl však odvolán a ze služeb státního departmentu bez náhrady propuštěn. Po dobu války žil ve Washingtonu bez řádného zaměstnání. V té době scházivali se v jeho bytě všelijaké záhadné figury; jeho občasnými hosty byl i pověstný physicist Comdon s chotí, o níž bylo známo, že je velkou "ruso"filkou. V r. 1945 se Maršalkovi podařilo získat zaměstnání na Yale University jako učitel dějin. Když ale vešla ve známost jeho účast a činnost v komunistických frontových organizacích, byl i odtud propuštěn. Nato se pokoušel o zaměstnání v Československu. Po únorovém komunistickém puči přijel do Prahy na Slovanský kongres. V Československu pobyl několik měsíců. Ježto ale pro komunism větší důležitost měla jeho přítomnost ve Spojených státech než v Československu, dostal úpravu od čs.komunistického režimu, aby se vrátil do Spoj.států a zde aby plnil úkoly, kterými jej režim pověřil. Po smrti Pikala plátek Nová Doba octla se bez redaktora. A tím se stalo, že Maršalka byl poslán do Chicaga aby vedení listu převzal.

Za jeho redakce plátek živořil. Tovaryši z 18.ulice si stěžovali, že list ustrnul na asi 1300 odběratel ch. Ani z těch, ne všichni jsou řadoví komunisté. Je mezi nimi několik set souputníků. Příčina poklesu odběratelů Nové Doby ovšem má svůj původ, ani ne tak v neschopném vedení listu, jako spíš v rostoucím odporu krajanské veřejnosti ke komunismu. Maršalka postrádal zkušenosti novináře, ale nemá je ani jeho nástupce Karel Musil. Finančně Nová Doba je držena nad vodou podporou, kterou ji čs.komunistický režim dává ve formě dobře placených oznámek. Nebýt této podpory, čeští komunisti ve Spojených

státech byli by bývali již dávno donuceni svůj krám zavřít.

Nový redaktor Nové Doby bude redigovat list z New Yorku.

"Přijde na psa mráz..."

řikávají Slováci. Takového něco konečně se přihodilo i s dr. Janem Maršalkou, donedávna redaktorem komunistického plátku Nová Doba.

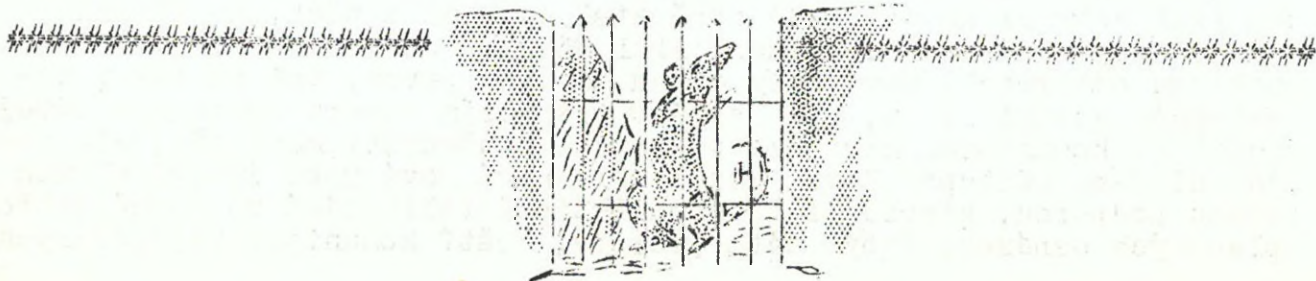
Maršalka před nějakým časem podal si státnímu departmentu žádost o pás k cestě do Československa, kam prý je pozván, aby na Karlově universitě v Praze přednášel o dějinách a současných problémech amerických. Státní department však jeho žádost zamítl a to s tímto odůvodněním:

"Podle názoru (státního) departmentu zdá se být prokázána vaše stálá a vytrvalá přichylnost k linii strany komunistické v množství otázek a to po mnoho let, a přes obraty a změny této linie. Je tvrzeno, že jste členem a činný v podnicích American Peace Crusade (Amerického křížového tažení pro mír) a že jste sponsorem Committee for the Protection of Foreign Born (Výboru pro ochranu v cizině rozených), kteréžto obě organizace uvedeny jsou generálním návladním, že spadájí pod ustanovení prováděcího nařízení 10450. Rovněž je tvrzeno, že v roce 1954 zúčastnil jste se manifestace "May Day Rally" a též, že bral jste účast ve schůzi Chicago Committee for Academic and Professional Freedom (Výboru pro akademickou a profesní svobodu); že jste úzce spolčen se známými komunisty a že jste se ztotožnil s přesvědčením listů "Daily Worker" a "The Worker".

"Podle článku 51.137 pasových předpisů můžete pasovému úřadu svůj případ neformálně vysvětlit a doložit. Chcete-li tak učinit, můžete se buď do pasového úřadu dostavit k výslechu, aneb můžete vše vyřídit poštou. Ale v každém případě musíte předložit své přísežné osvědčení o tom, zda jste nyní aneb někdy byl komunistou."

Maršálka se do pasového úřadu k výslechu dostavil, ale osvědčení, zda je aneb někdy byl komunistou, odpřisáhnout odepřel. Přísahta taková je prý, podle jeho "přesvědčení", protiústavní a v odporu s Bill of Right, zejména s 1. a 5.dodatkem v ústavě a je též neamerická a - diskriminující, protože je požadována jen asi od půl milionu žadatelů o cestovní pas.

Takoví jsou hrdinové komunismu !

Kulturní výměna -nový prostředek komunistické propagandy.

Právě v poslední chvíli před uzávěrkou tohoto čísla Věstníku, Československá Národní Rada Americká dostala zprávu o plánech komunistů pro propagační využití návrhu o kulturní výměně mezi Východem a Západem, doporučeného ve Spojených národech. Proto dne 24.října zaslala státnímu departmentu tento přepis:

Československá Národní Rada Americká, jako mluvčí amerických občanů československého původu, považuje za svou povinnost upozornit státní department - na stanovisko svých členů k tak zvané kulturní výměně mezi Východem a Západem. Považujeme to za dvojnásob důležité, protože je oprávněné podezření, že československá komunistická vláda bude chtít zneužít této kulturní výměny k šíření komunistické propagandy ve Spojených státech. Pod rouškou kulturního sbližování mezi československým a americkým lidem bude se komunistická vláda snažit propašovat do Spojených států různé agitátory, a to právě pod záminkou, že ve Spojených státech žije několik set tisíc občanů, mluvících česky nebo slovensky.

Ujišťujeme vládu Spojených států, že američtí občané československého původu nemají zájmu na tom, čemu Sověty a jejich satelitní vlády říkají kulturní výměna. Jsme si totiž vědomi toho, že každý básník, spisovatel, vědecký pracovník či duchovní kterékoli církve, který by byl z Československa mezi nás vyslán, bude především a výhradně agitátorem komunismu. Totéž soudíme také o výtvarných umělcích, kteří jsou nuceni kreslit a malovat jen to, co oslavuje komunismus. Kdyby se mělo s Československem o kulturní výměnu opravdu vyjednávat, mohli by podle našeho názoru přijít v úvahu pouze výkonní hudebníci, jejichž uměleckého projevu se nedá politicky zneužít.

K tomuto upozornění máme důvod také v chování sovětských diplomatů v newyorské Carnegie Hall při prvním vystoupení sovětského pianisty Emila Gilelse, kdy sovětské diplomaty dali jasně najevo, jak jednostranně si představují tuto kulturní výměnu. Sovětské diplomaty totiž přímo urážlivě ignorovali vynikající výkony amerických umělců, ale pro svého pianistu uspořádali hlučnou demonstraci.

Na konec Československá Národní Rada Americká ujišťuje státní department - že je kdykoli pohotova poskytnout mu jakékoli informace o této věci i o umělcích, kteří by měli v rámci kulturní výměny navštívit Spojené státy americké.

Emilie M.Welcl, tajemnice

Josef Triner, předseda

-(*)-(*)-(*)-
*

Pozdrav Vicepresidentak 28. říjnu

Vicepresident Spojených států, Richard Nixon, zaslal
předsedovi Československé Národní Rady Americké, plukovníku
Josefu Trinerovi, tento projev:

Office of the Vice President

Washington.

20. října 1955

Milý pane Triner:

Jménem pana presidenta pozdravuji Československou
Národní Radu Americkou u příležitosti třicátého sedmého vý-
ročí československé neodvislosti.

Československá republika byla prohlášena na
americké půdě a byla založena na demokratických zásadách,
kterých my si vážíme. Jednou z těchto zásad je právo každého
národa na nezávislost a na vládu, dosaženou svobodnou volbou
lidu. Toto pojetí je základní směrnicí naší zahraniční poli-
tiky.

Na konferenci Ženevské v červenci Spojené státy
opět zdůraznily své přesvědčení, že lidu východní Evropy
odpírání práva na vlastní vládu je vážnou překážkou míru
a bezpečnosti v Evropě. Z této pozice neustoupíme. Rovněž
neustaneme v úsilí, aby usnadněno bylo Československu
zaujmout v rodině svobodných národů místo, které mu právem
náleží.

Upřímně,

Richard Nixon

Filatelistům do pozornosti !

Čs. komunistické ministerstvo pošt vydalo známky, zobrazující
některé druhy hmyzu a divé zvířeny. Posledně vydaná známka má
obrázek králíka:

Nyní misnisterstvo uvažuje o návrhu
známky, jejíž reprodukci zde podáváme,
protože počítá s velkou poptávkou
z Ameriky:

